

АДМІНІСТРАТИВНО-ПРАВОВІ ГАРАНТІЇ ДІЯЛЬНОСТІ КОМУНАЛЬНИХ ПІДПРИЄМСТВ, УСТАНОВ, ОРГАНІЗАЦІЙ

Яцентюк Станіслав Володимирович

*аспірант кафедри галузевого права та правоохоронної діяльності
Центральноукраїнський державний університет
імені Володимира Винниченка
м. Кропивницький, Україна*

Встановлення юридичних гарантій, необхідних для реалізації особами своїх прав, у тому числі щодо провадження певних видів діяльності, є неодмінним обов'язком демократичної та правової держави.

Гарантії (від франц. *garantie*) – забезпечення, порука [1, с. 117]. Відповідно, юридичні гарантії стосуються визначених у правовому полі, насамперед на нормативно-правовому рівні, механізмів забезпечення чогось (прав, свобод, законних інтересів тощо).

Адміністративно-правові гарантії є різновидом юридичних гарантій поряд зі цивільно-правовими, кримінально-правовими, конституційно правовими та міжнародними гарантіями [2, с. 60]. Такі гарантії єднають в одне ціле правове та фактичне положення суб'єктів права, встановлюючи необхідні юридичні основи для перетворення наданих їм повноважень з можливостей на реальність [3, с. 49]. Відтак у контексті обраної тематики убачається, що основне призначення адміністративно-правових гарантій полягає у забезпеченні належних умов для провадження комунальними підприємствами, установами, організаціями діяльності, обумовленої їх установчими завданнями.

Поряд з цим підтримуємо думку про доцільність розуміння адміністративно-правових гарантій як системи передбачених чинним національним законодавством державно-владних засобів впливу на соціальне середовище з метою створення умов для безперешкодної реалізації прав, їх захисту, відновлення і компенсації у разі порушення [4, с. 275].

Розглядаючи проблематику функціонування комунальних підприємств, установ, організацій як суб'єктів адміністративного права вбачається, що серед відповідних адміністративно-правових гарантій вихідне значення мають ті, що встановлюють заборону незаконного втручання органів публічної влади у їх діяльність. Це забезпечує передбачуваність адміністративно-правового регулювання, мінімізує ризики необґрунтованого адміністративного впливу та сприяє сталому соціально-економічному розвитку територіальних громад.

Водночас із втратою чинності Господарським кодексом України (з 28.08.2025 р.) такі гарантії були дещо нівельовані, адже законодавчі приписи, що прямо обмежували втручання органів державної влади й органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарську діяльність суб'єктів господарювання, у тому числі при здійсненні ними заходів державного контролю та нагляду (ст. ст. 6, 19, 23), також втратили чинність. Тож наразі засади «невтручання» держави (в особі відповідних органів публічної влади) містяться у:

1) ст. 19 Конституції України (зобов'язує діяти на підставі, в межах повноважень й у спосіб, що передбачені Конституцією і законами України);

2) ст. 7 Закону України «Про засади внутрішньої і зовнішньої політики від 01.07.2010 р. № 2411-VI (закріплює на рівні засади внутрішньої політики в економічній сфері «зменшення втручання держави в економічну діяльність суб'єктів господарювання, спрощення системи отримання дозволів»);

3) ст. 3 Закону України «Про основні засади державного нагляду (контролю) у сфері господарської діяльності» від 05.04.2007 р. № 877-V (відносить «невтручання органу державного нагляду (контролю) у діяльність суб'єкта господарювання» до основних принципів нагляду (контролю).

Проте прямої заборони на втручання органів публічної влади у діяльність суб'єктів господарювання, у тому числі комунальних підприємств, установ, організацій, як це передбачав Господарський кодекс України, чинне законодавство наразі не встановлює. У зв'язку з цим вважаємо, що з метою заповнення прогалин, обумовлених втратою чинності Господарським кодексом України, ст. 2 Закону України «Про особливості регулювання діяльності юридичних осіб окремих організаційно-правових форм у перехідний період та об'єднань юридичних осіб» від 09.01.2025 р. № 4196-IX, доцільно доповнити новою частиною такого змісту:

«5. Незаконне втручання, у тому числі при здійсненні державного нагляду (контролю), органів державної влади й органів місцевого самоврядування, їх посадових осіб у господарську діяльність суб'єктів господарювання, а також будь-які незаконні перешкоджання такій діяльності забороняються.».

Серед іншого варто зазначити, що адміністративно-правові гарантії діяльності комунальних підприємств, установ, організацій можуть стосуватися механізмів захисту їх прав і законних інтересів, матеріально-технічного, фінансового або кадрового забезпечення, врегульованості порядку призначення керівника та формування адміністрації,

внутрішньоорганізаційної автономії, визначеності установчих цілей і завдань тощо.

Таким чином, можемо зробити висновок, що адміністративно-правові гарантії діяльності комунальних підприємств, установ, організацій – це визначені та закріплені у нормах адміністративного права умови, засоби і механізми, що необхідні для забезпечення їх належного та сталого функціонування, у тому числі захисту від неправомірного втручання органів публічної влади, та створення організаційних і процедурних передумов провадження діяльності, обумовленої установчими завданнями.

Література:

1. Словник іншомовних слів / уклад.: С. Морозов, Л. Шкарапута. Київ : Наукова думка, 2000. 680 с.
2. Сакун Д. Адміністративно-правові гарантії надання безоплатної правової допомоги адвокатами : дис. ... канд. юрид. наук: 12.00.07. Запорізький національний університет. Запоріжжя, 2020. 218 с.
3. Когутич І. Адміністративно-правові гарантії нотаріальної діяльності в Україні : дис. ... канд. юрид. наук : 12.00.07. Науково-дослідний інститут публічного права. Київ, 2018. 272 с.
4. Навроцький О. Забезпечення прав дитини в Україні: теоретичні і практичні засади адміністративно-правового регулювання : дис. ... докт. юрид. наук : 12.00.07. Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна. Харків, 2018. 472 с.